

ESPOON KUVATAIDEKOULU
Kuvataiteen perusopetus
Laaja oppimäärä
LOPPUTYÖ 2022

Tiitu Pellas

Kasvot tunteen tulkkina

PIMA / Weege

Ohjaaja: Maiju Salmenkivi

SISÄLLYS

TEKIJÄSTÄ.....	2
MITÄ TYÖNI KERTOO?.....	3
SUUNNITTELU.....	4
Luonnoksia.....	5
PROSESSIN KUVAUSTA.....	7
Joulukuu.....	9
Tammikuu.....	10
Helmikuu.....	11
Maaliskuu.....	12
YHTEENVETO.....	13

TEKIJÄSTÄ

Nimeni on Tiitu Pellas, 17 v., asun Espoossa. Opiskelen tällä hetkellä lukion ensimmäisellä vuosikurssilla.

Olen pienestä pitäen tykännyt piirtää ja maalata. Kun olin 6-vuotias, äitini ilmoitti minut oppilaaksi Espoon Kuvataidekouluun, ja olen opiskellut Kuviksessa siitä lähtien. Perusopintojen jälkeen siirryin opiskelemaan PIMA -ryhmään, eli piirustus ja maalaus -ryhmään. - Piirtäminen ja maalaaminen ovat aina olleet minun juttuni.

Pidän eniten maalaamisesta, erityisesti öljyväreillä. Niillä saa aikaan ohuen ja kauniin sävyn maalaukseen. Tykkään öljyväreistä myös siksi, että ne eivät kuivu maalatessa liian nopeasti. Olen maalannut paljon myös akvarelleilla, joiden ominaisuuksista myös pidän. Akvarelleilla saa aikaan herkkiä pintoja ja myös ohuita sävyjä. Työskentelen yleensä ripeästi ja tykkään maalata isoille taulupohjille.

Olen eniten piirtänyt ja maalannut ihmisiä. Kiinnostukseni ihmisen kuvaamiseen alkoi 12-vuotiaana. Ostin suuren vihon, johon opettelin piirtämään ihmisen kehon osia ja vähitellen siirryin piirtämään kasvoja. Toinen mieluisa piirtämisen ja kuvaamisen kohde ovat erilaiset kukat.

MITÄ TYÖNI KERTOO?

Lopputyöni käsittää kaksi eri maalausta, joissa kuvaan ihmisen kasvojen ilmeitä tunteiden välittäjänä. “Näemmekö kasvoista aidot tunteet vai peittyvätkö ne naamarin alle?”

Jokainen tuntee ja kokee tunteet eri tavoin. Jokaisella meistä on oma käsitys siitä, miten erilaiset tunnetilat näkyvät kasvoilla ja miten niitä tulkitaan. Itse olen ajatellut maalauksissani olevan tunteet ilo ja viha, mutta haluan, että katsoja itse voi tulkita näkemäänsä. Toteutukseni on yksi tulkinta tunteiden ilmentymästä. Työni kasvot ovat kuin naamarit. Oikeasti ei voi tietää, mitä toinen tuntee sisällään. Erilaiset tunteet voivat näkyä erilaisina tunnetiloina, esimerkiksi suru voi näkyä vihan tunteena.

Maalausten värit kuvaavat maalausten tunnetiloja. Halusin korostaa väreillä tunnetiloja ja valitsin kahteen maalaukseeni eri värit. Punainen on vahva väri ja se liitetään usein esimerkiksi vihaan. Vihreä taas on rauhoittava väri, joten kuvasin ilon tunteita vihreällä. En usein käytä töissäni kirkkaita värejä, joten tein taustoista enemmän pastelliset.

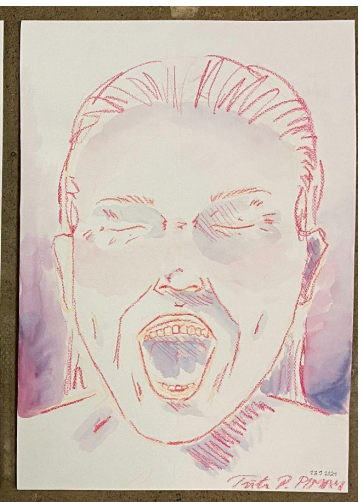
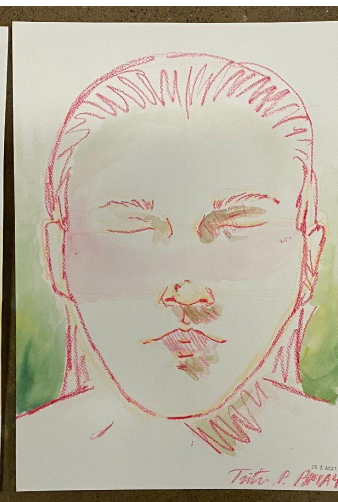
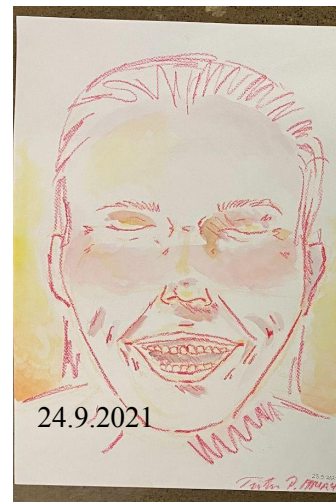
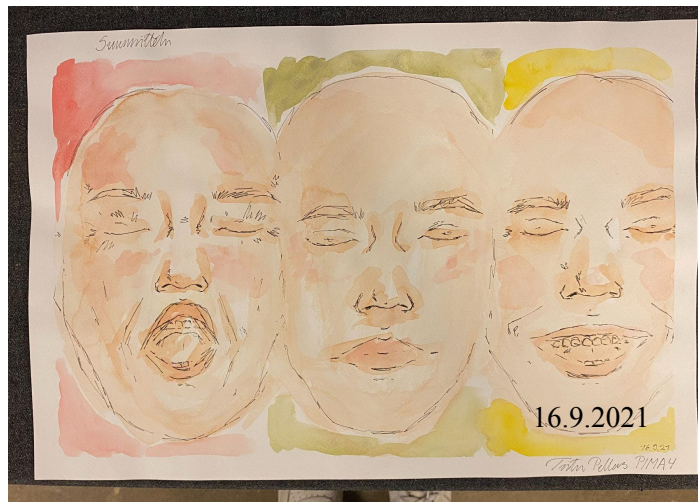
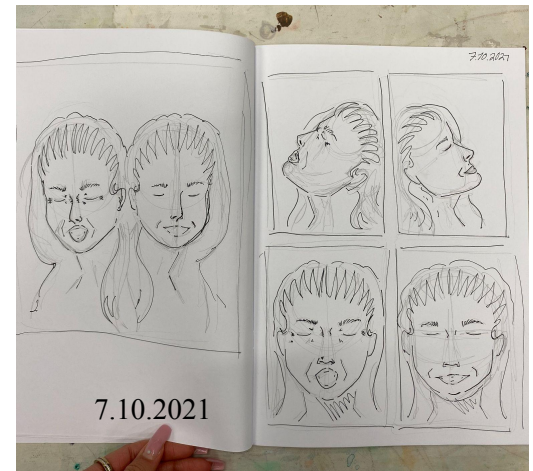
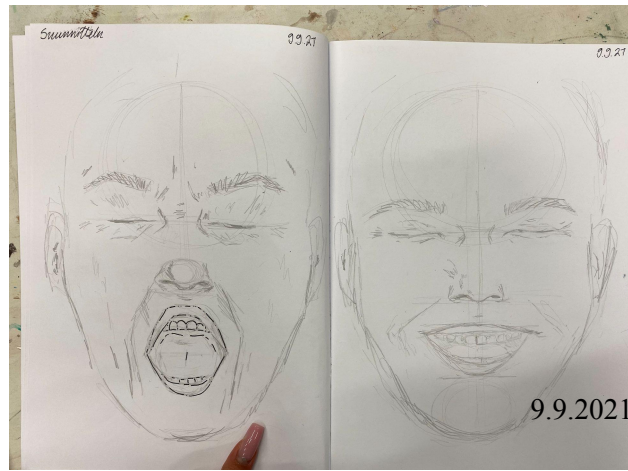
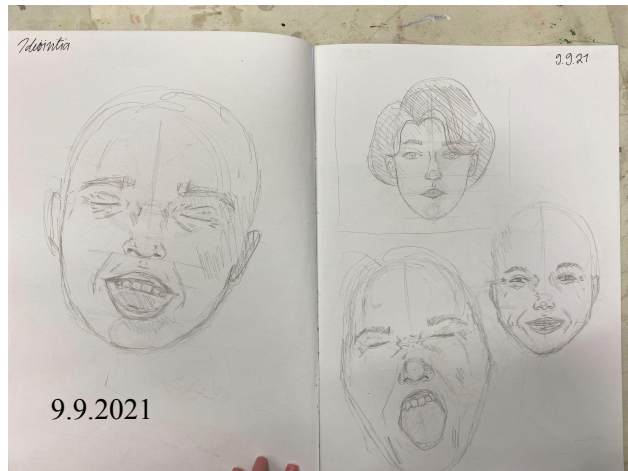
SUUNNITTELU

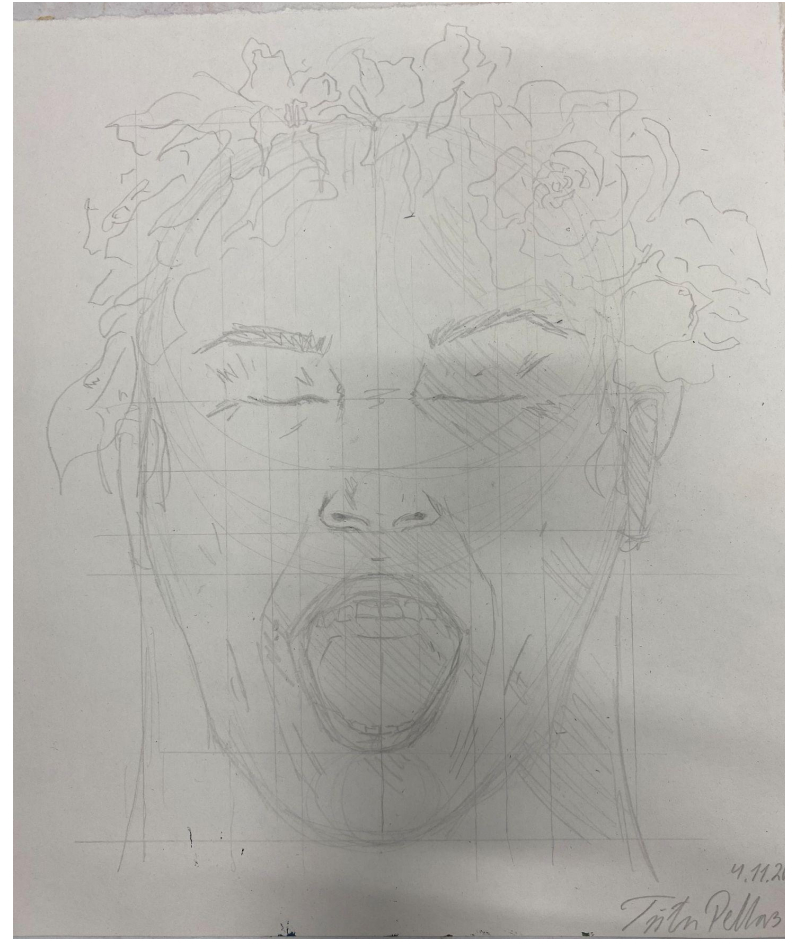
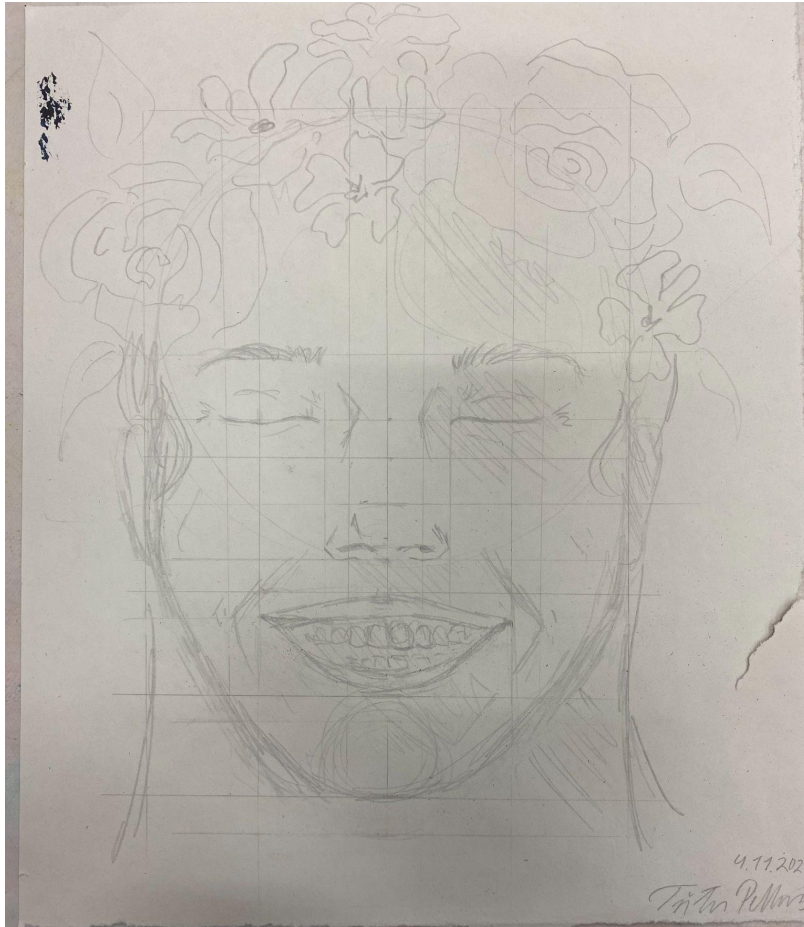
Minulla ei aluksi ollut mitään ajatusta siitä, mitä haluaisin tehdä lopputyönäni. Tiesin kuitenkin, että haluan maalata öljyväreillä, ja että kuvaan maalauksessani ihmistä jollain tapaa. Suurimmassa osassa piirustuksistani ja maalauksistani, joissa aiheena on ollut ihminen, olen kuvannut ihmisen ilmeitä lähes aina samalla tavalla. Tästä sain idean haastaa itseni ja yrittää kuvata erilaisia ilmeitä.

Aloitin maalausteni suunnittelun tekemällä luonnoksia vihkoon. Ideoinnin tueksi tutkin Internetissä erilaisia kasvokuvia. En ole aikaisemmin tehnyt moniosaista työtä, joten ajattelin, että tämä voisi olla hyvä mahdollisuus tehdä enemmän kuin yksi maalaus. Ensin suunnittelin tekeväni kolme maalausta, joissa kaikissa olisi eri tunnetila, mutta lopulta tulin siihen päätökseen, että kaksi olisi hyvä, jotta ehdin saada työni valmiiksi. Tunteiksi valitsin vihan ja ilon, koska nämä ovat toistensa vastakohtat. Mietin myös, mitä voisin vielä maalauksiini lisätä. Niin kuin aiemmin mainitsin, pidän kukista, joten sain idean maalata kasvoille kukkaseppeleet. Ideani oli tehdä vihan tunteelle kuolleita kukkia ja ilolle eläviä kukkia. Tätä ideaa lähdin työstämään eteenpäin. Kokeilin samalla myös akvarelleilla millaisia värejä ja sävyjä käyttäisin.

Kun suunnitelmat olivat valmiina, minun piti päättää maalausteni koko. Halusin, että maalauksistani tulisi suuria, joten päädyin 90 x 120 cm kokoiseen maalaus pohjaan. En ole koskaan aiemmin työskennellyt näin suurten maalaus pohjien kanssa.

Luonnoksia

4.11.2021

Tein vielä ennen maalaamista viimeiset suunnitelmat. Aikaisemmat suunnitelmat olin piirtänyt vapaalla kädellä, enkä oikein katsonut mittasuhteita. Ruudutin piirrokset, jotta pystyisin paremmin hahmottamaan mittasuhteet, esimerkiksi kuinka kaukana silmät ovat toisistaan. Maalausohjat ovat sen verran suuret, että on vaikea hahmottaa näitä ilman hyvää suunnitelmaa.

PROSESSIN KUVAUSTA

Aloitin prosessini valmistelemalla pohjat. Ne olivat sen verran suuria, että minun piti tehdä tuet niiden kulmiin. Kun olin saanut kankaat niitattua pohjien runkoihin, pohjustin pohjat liima-vesiseoksella, jotta kankaat kiristyivät vielä enemmän. Tämän jälkeen käsittelin pohjat kerran gesso-akryyliväri-seoksella, jotta saisin niihin haluamani värit ja hyvän hyvän pinnan maalata.

14.10.2021

14.10.2021

28.10.2021

Kun pohjat olivat vihdoin kuivuneet, aloitin luonnostelun. En usein juurikaan suunnittele itse pohjaan mitään, vaan lähden heti maalaamaan itse aiheita. Halusin kuitenkin ensin luonnostella pohjille valkoisella liidulla, jotta hahmottaisin kuvat paremmin aloittaessani maalaamaan.

Perusväreiksi valitsin neljä väriä: keltaisen, punaisen, valkoisen ja sinisen. Ajattelin, että näin olisi helpompaa seuraavalla kerralla muistaa, miten olen esimerkiksi saanut sekoitettua jonkun tietyn värisävyn. Tykkään käyttää etupäässä omia värisekoituksia, enkä ottaa väriä suoraan värituubista.

11.11.2021

11.11.2021

4.11.2021

Joulukuu

Joulukuussa pääsin työssäni nopeasti vauhtiin. Päätin, että maalaan molempia maalauksia samaan aikaan, jotta käyttäisin suurin piirtein yhtä paljon aikaa molempien tekemiseen. Aloitin maalausprosessin kasvoista, koska se on pääasia työssäni. Sekoitin sopivia värejä ja aloittaessani maalaamisen tajusin, että värit näyttävät erilaisilta eri pohjavärien takia. Tätä en ollut tullut ajatelleeksi, mutta päätin, että se ei haittaa. Kasvojen maalaamisessa vaikeinta oli nenän maalaaminen, jotta se näyttäisi aidolta. Otin joka tunnin jälkeen kuvia työstäni, jotta näin työskentelyni edistymisen.

2.12.2021

9.12.2021

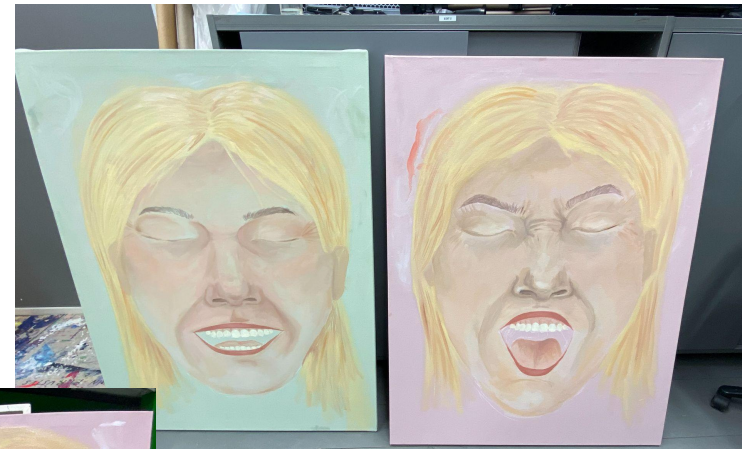
16.12.2021

Tammikuu

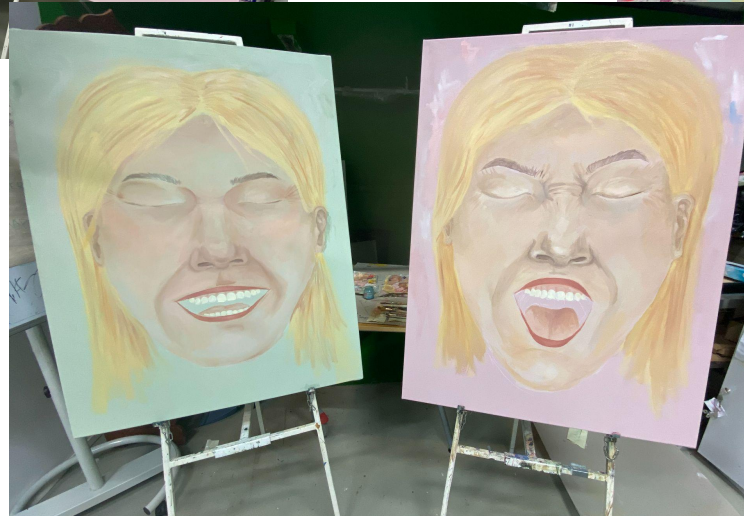
Joululoman jälkeen jatkoin lopputyöni tekemistä. Päätin, että jätän kasvojen maalaamisen vähäksi aikaa ja maalaan tällä kertaa hiuksia. Hiusten väriä en ollut ennakkoon päättänyt, mutta päädyin maalaamaan vaalean tukan, koska se mielestäni sopii taustan väreihin. En myöskään usein maalaa tai piirrä vaaleita hiuksia. Idea kukkakransseista hiuksissa, jota olin jo ennen lomaa vähän hahmotellut, ei enää tuntunut mielenkiintoiselta idealta, joten päätin luopua kransseista ja maalata hiukset ilman niitä.

13.1.2022

20.1.2022

27.1.2022

Helmikuu

Olin helmikuussa jo pitkällä työssäni. Maalaukseni eivät kuitenkaan olleet vielä valmiita, vaan tarvitsivat mielestäni jotain lisää. Sain idean kokeilla jotain uutta ja lisäsin ohuita väriläiskiä ja valumia maalauksiini tuoden työhöni lisää maalauksellisuutta. Lisäsin valumia kuvaamaan kyyneliä ja tehostamaan vihan tunnetta. Halusin, että valumat eivät olisi liian silmäänpistäviä, vaan olisivat melkein samaa väriä taustan kanssa. Sekoitin siis hieman tummempaa sävyä ja ohensin maalia tärpätillä.

3.2.2022

10.2.2022

Maaliskuu

Maaliskuussa työni oli viimeistelyä vaille valmis. Parantelin työssäni joitain kohtia, kuten hiuksia. Minulla oli vaikeuksia saada hiuksista aidon näköisiä ilman, että ne näyttäisivät peruukeilta. Korjailin vähän myös valoja ja varjoja, ja tein muita pieniä lisäyksiä. Oli vaikea päättää, milloin työni ovat lopullisesti valmiita. Viimeisellä työskentelykerralla olisin vielä halunnut tehdä jotain lisää, mutta päätin kuitenkin, että maalaukseni ovat nyt valmiit. Työn palautuspäivä oli 31.3.2022, jolloin maalausten tuli olla valmiita ja myös maalipinnan kuiva.

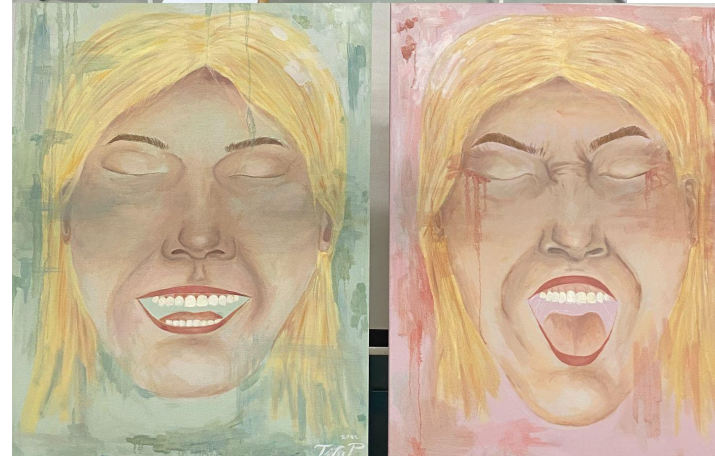
3.3.2022

10.3.2022

17.3.2020

24.3.2022

YHTEENVETO

Työskentelyni tulosta tarkasteltuani voin sanoa olevani melko tyytyväinen lopputulokseen. On joitain asioita, joita tekisin nyt eri tavalla, jos aloittaisin työni alusta. Tekisin esimerkiksi taustaväristä kuitenkin samanväriset, koska se olisi voinut olla helpompi toteuttaa ihonvärien kannalta. Maalaisin myös hiukset eri tavalla, jotta niistä olisi tullut luonnollisemmat. Niin kuin aikaisemmin mainitsin, työskentelen ripeästi, enkä käytä paljon aikaa yhden työn tekemiseen. Työskentely saman työn ääressä yhtäjaksoisesti pitkän aikaa oli siis minulle aivan uutta, ja se toi minulle myös vähän haastetta.

Mielestäni suunnittelin työni hyvin ja huolella, mutta niin kuin usein pitkäkestoisessa työskentelyssä käy, näkemys työstä muuttuu matkan varrella, eikä se ole huono juttu. Työni lopputulos ei siis ollut ihan niin kuin olin alunperin suunnitellut, mutta pääidea työssäni oli kuitenkin sama koko matkan ajan.

Kahden maalauksen tekeminen oli kivaa ja uutta, mutta siinäkin oli omat haasteensa. Vaikeaa oli saada maalauksiin samanlainen siveltimen jälki. Mielestäni en aivan onnistunut tässä, mutta oikeastaan ne sopivat näin, koska maalauksissa kuvataan eri tunteita. Maalausten eriväristen taustojen värisävyjen toteuttaminen tuotti vaikeutta, mutta sain ne kuitenkin toimimaan ihan hyvin. Maalaustyylini on usein pinnaltaan aika ohutta ja läpikuultavaa, ja onnistuin niissä molemmissa. Onnistuin myös saamaan kasvojen ihoon eri sävyjä.

En ole aikaisemmin nimennyt töitäni, enkä ole tottunut selittämään, mitä ne kertovat tai mitä kuvieni taakse kätkeytyy, joten minulle oli vaikeaa sanoittaa maalauksieni sanomaa. Usein saan vain idean siitä, mitä voisin tehdä. -Jokainen meistä tuntee ja käsittelee tunteita eri tavoin, joten katsojalle jää vapaus tulkita näkemäänsä ja miettiä, miten tekijä on työssään onnistunut.

Minulla ei oikeastaan ollut mitään erityisiä tavoitteita lopputyölleni. Tärkeintä oli saada prosessi valmiiksi annetussa aikataulussa, ja saada kokeilla uusia asioita ja antaa oman luovuuden näkyä.

Työskentelymotivaationi oli välillä huipussaan ja tuntui siltä, että kaikki sujui hyvin. Mutta oli niitäkin päiviä, jolloin minusta tuntui siltä, ettei mikään onnistu, eikä oikein ollut motivaatiota, mutta sekin kuuluu tähän luovaan prosessiin. Sain prosessin aikana ohjaajaltani paljon hyvää palautetta ja vinkkejä työni parantamiseen, mikä auttoi minua työskentelyn edetessä.

Kokemus lopputyöprosessista rohkaisee minua tarttumaan jatkossa isoihin ja ajallisesti pitkäkestoisiin työtehtäviin. Opin itsenäistä työskentelyä ja vastuunottoa oman työskentelyn ohjaamisesta ja saamaan työni valmiiksi määräpäivään mennessä. Lopputyöprosessissa koulu tarjosi työskentelytilan, välineet ja materiaalit, mutta kaikki muu oli omalla vastuullani. Lopputyö oli kokemus, johon huipentuu vuosien opiskelu kuvataidekoulussa.